

X NIEDZIELA ZWYKŁA – 5 CZERWCA 2016

BIAŁA SZATA – NOWE ŻYCIE

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: „Bóg nad swym ludem zmiłował się”

WPROWADZENIE DO MSZY ŚWIĘTEJ

Na kolejnym etapie rozważań nad znaczeniem chrztu zatrzymujemy się przy symbolice białej szaty. Jest ona znakiem nowego życia, które otrzymaliśmy od Chrystusa. Podczas obrzędu nałożenia białej szaty szafarz mówi: „Stałeś się nowym stworzeniem i przyoblekłeś się w Chrystusa, dlatego otrzymujesz białą szatę”. Chrzest jest początkiem drogi ku życiu wiecznemu. Tę drogę przemierza się poprzez nieustanną odnowę duchową w sakramencie pokuty i pojednania, który jest porzucaniem życia w grzechu, bez łaski.

AKT POKUTY

Biała szata nie oznacza tylko działania łaski Bożej, ale jest także gestem wzywającym do porzucenia „starego człowieka”. Niech pokropienie wodą odnowi w nas pragnienie nawrócenia i nowego życia oraz oczyści nas z grzechów.

ASPERSJA

ŚPIEW: „Com przyrzekł Bogu”

KOMENTARZE DO CZYTAŃ

I CZYTANIE (1 Krl 17,17-24)

Wskreszenie przez Eliasza zmarłego chłopca pokazuje, że dla Boga nie ma nic niemożliwego. W psalmie, który zaśpiewamy w odpowiedzi na to czytanie, usłyszymy słowa: „z krainy umarłych wywołałeś moją duszę i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu”. Śmiercią dla duszy jest grzech. W każdej spowiedzi i Komunii Świętej dobry Bóg przywraca nam życie.

PSALM 30**II CZYTANIE (Ga 1,11-19)**

Ewangelia nie jest wymysłem ludzkim, ale pochodzi od Boga. Cała dzisiejsza liturgia słowa jest potwierdzeniem tego faktu. Słuchajmy więc słowa Bożego z wiarą w Jego moc.

EWANGELIA (Łk 7,11-17)

Jezus nie przechodzi obojętnie obok pogrążonej w smutku kobiety. Okazuje jej swoje współczucie i pomoc. Przywraca młodzieńca do życia.

HOMILIA**WYZNANIE WIARY – ŚPIEWANE****MODLITWA WIERNYCH**

Przedstawmy dobremu Bogu nasze prośby:

1. Módlmy się za Kościół, aby razem z Chrystusem głosił Ewangelię życia na całym świecie. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za wszystkich biskupów i kapłanów, aby naśladowali Pana Jezusa, który potwierdza swoją miłość czynami. *Ciebie prosimy...*
3. Módlmy się za wszystkich pogrążonych w smutku po śmierci najbliższych, aby umocnienie znaleźli w wierze w życie wieczne. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za chorych, aby w modlitwie, Słowie Bożym i sakramentach znajdowali siłę i pocieszenie. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się za wszystkich zmarłych, aby dobry Bóg przyjął ich do grona świętych w niebie. *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas samych, abyśmy stale odnawiali w sobie życie łaski, korzystając z sakramentu pokuty i przyjmując Chrystusa w Eucharystii. *Ciebie prosimy...*

Dobry Boże, dla Ciebie nie ma rzeczy niemożliwych. Wysłuchaj naszych modlitw przez Twojego Syna, a naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

PROCESJA Z DARAMI

Składając na ołtarzu chleb i wino, które staną się dla nas Ciałem i Krwią naszego Pana, chcemy otoczyć naszą modlitwą wszystkich ludzi, których kochamy, oraz tych, których kochamy jeszcze za mało. Chcemy ofiarować Bogu naszą miłość i wynikające z niej uczynki, prosząc, by ją przemienił i udoskonalił swą łaską.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: „U drzwi Twoich”

PIEŚŃ NA KOMUNIE: „Jam Jest Chlebem Żywym”

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE: „Panie mój, cóż Ci oddać mogę”

MODLITWA JUBILEUSZOWA**SŁOWO NA ROZESŁANIE**

Ludzie, którzy byli świadkami wskrzeszenia w Nain, wołali: „Wielki prorok powstał wśród nas i Bóg łaskawie nawiedził lud swój”. W czasie tej Eucharystii również nasze serca nawiedził Bóg. Prośmy, by Jego błogosławieństwo pomogło nam cieszyć się nowym życiem otrzymanym na chrzcie świętym i zachować godność dzieci Bożych nieskalaną aż po życie wieczne.

PIEŚŃ NA WYJŚCIE: „Dziękujemy Ci, Ojczy nasz”

BIAŁA SZATA – NOWE ŻYCIE CZERWIEC

W liturgii chrzcielnej drugim z trzech tak zwanych gestów wyjaśniających, które następują po udzieleniu chrztu świętego, jest nałożenie białej szaty. Należy podkreślić, że wspomniane gesty wyjaśniające (namaszczenie olejem krzyżma, biała szata i zapalenie świecy) faktycznie niczego do chrztu świętego nie dodają. Są jednak ważnymi elementami liturgii, które pomagają we właściwym przeżywaniu tego sakramentu. Warto więc przypomnieć sobie pierwotne znaczenie tego gestu liturgicznego.

W liturgii starożytnego Kościoła katechumen nie miał polewanej głowy wodą, ale cały zanurzał się w wodzie. Chrzczono wówczas przede wszystkim ludzi dorosłych. Mogli więc zdjąć z siebie stare ubranie, odłożyć je i przyjąć nową szatę. Niektórzy teologowie podkreślają gest oczyszczenia starych szat, podobnie jak o tym mówi Apokalipsa: „opłukali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili” (Ap 7,14b). Inni zwracają uwagę na pozostawione płótna w grobie po zmartwychwstaniu Chrystusa. W jednym i drugim przypadku chodzi o nowe życie w Chrystusie. Ochrzczony razem z Chrystusem powstaje ze śmierci do życia, z brudu grzechu do serca oczyszczonego przez łaskę. Razem z Chrystusem uczestniczy w krzyżu doczesności, aby żyć w chwale zmartwychwstania.

Biała szata nie oznacza jednak tylko działania łaski Bożej, ale jest także gestem wzywającym do porzucenia starego życia, „starego człowieka”, jak mówi o tym św. Paweł. Dlatego sakrament chrztu tak ściśle łączy się z sakramentem spowiedzi świętej i Komunii. Chrzest jest początkiem drogi ku życiu wiecznemu. Tę drogę przemierza się poprzez nieustanną odnowę duchową w sakramencie pokuty i pojednania, który jest porzucaniem życia „starego”, życia bez łaski. Celem zaś zawsze jest Eucharystia, to znaczy Komunia jedności z Bogiem i braćmi. Msza Święta jest w tym sensie przedsmakiem nieba, zapowiedzią całkowitego uwolnienia stworzenia od wszelkiego zła i zepsucia.

W lepszym zrozumieniu owoców sakramentu chrztu pomoże nam żydowskie opowiadanie. Papież Benedykt XVI, przytaczając je,

wyjaśnia również, w jaki sposób wiara chrześcijan czerpie z tego opowiadania elementy symboliczne, aby prosto i bardzo głęboko wyrazić ostateczne owoce łaski chrztu.

Według owego opowiadania praojciec Enoch został postawiony przed tron Boga. Stał jednak w zupełnym oszołomieniu wynikającym z potęgi zastępów anielskich, które otaczały majestat Najwyższego. Nie mógł też oglądać oblicza Boga, bo odczuł absolutną niegodność, aby patrzeć na Niego twarzą w twarz. Bóg zwrócił się więc do archanioła Michała, aby ten zdjął z niego stare ubrania i namaścił olejem, a następnie założył na niego ubranie nowe. Kiedy Enoch został namaszczony i ubrany, popatrzył na siebie i nie mógł uwierzyć: jego ciało było tak świetliste, że stał się podobny do aniołów. Żydowski opis spotkania z Bogiem wymaga jednak dopowiedzenia z perspektywy chrześcijańskiej. Benedykt XVI podkreśla, że spotkanie z Bogiem w niebie, które w tradycji Kościoła nazywane jest wizją uszczęśliwiającą, nie jest przedmiotem legendarnych domysłów, ale fundamentem wiary. Chrześcijanie oczekują życia wiecznego w królestwie niebieskim. Początkiem drogi, która prowadzi do tego pełnego zjednoczenia z Bogiem, jest chrzest święty. Chociaż to Bóg jest sprawcą cudownej przemiany życia ludzkiego, którą w opowiadaniu symbolizuje olej i nowa szata, to jednak człowiek ochrzczony zobowiązany jest do pójścia tą drogą wiary za Chrystusem. Ostatecznym owocem chrztu jest uszczęśliwiające spotkanie z Bogiem w niebie, które uczyni nas podobnymi do zmartwychwstałego Chrystusa: „Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno; wtedy zaś [ujrzymy] twarzą w twarz” (1 Kor 13,12a).

Podczas obrzędu nałożenia białej szaty szafarz mówi: „Stałeś się nowym stworzeniem i przyoblekłeś się w Chrystusa, dlatego otrzymujesz białą szatę”. Dopowiada jednak zobowiązanie, które odnosi się do rodziców i chrzestnych: „Niech twoi bliscy słowem i przykładem pomagają ci zachować godność dziecka Bożego, nieskalaną aż po życie wieczne”.

BIAŁA SZATA – NOWE ŻYCIE CZERWIEC

W pierwotnym Kościele nowo ochrzczony otrzymywał białą szatę. Potem pojawiał się w niej na liturgiach w tzw. „białym tygodniu”, który kończył się drugą niedzielą wielkanocną. Ta szata miała wyrażać nową jakość życia, jaka stała się udziałem katechumena. Stary człowiek grzechu przemienił się w nowego człowieka – świątynię Ducha Świętego. Szata w liturgii Kościoła zawsze wyraża na zewnątrz to, co wewnętrzne i niewidzialne. Kiedy kapłan ubiera się do Mszy Świętej, zakłada najpierw albę, która przykrywa całe jego ciało z wyjątkiem głowy i dłoni. Alba symbolizująca czystość ma zakryć to, co ludzkie, słabe i grzeszne w prezbiterze. Następnie celebrans zakłada stulę i ornat, które symbolizują władzę i piękno Jezusa Chrystusa. Prezbiter podczas Mszy Świętej jest uosobieniem Jezusa Chrystusa Zmartwychwstałego. Kiedy rodzice przynieśli nas do chrztu, wzięli ze sobą małą białą szatę, która nałożona po chrzcie miała symbolizować fakt, że oto staliśmy się nowym stworzeniem, upodobniliśmy się do Jezusa Chrystusa i od tej pory chcemy z Nim kroczyć przez życie. W taką białą szatę ubierają się dzieci przystępujące do Pierwszej Komunii Świętej, noszą ją także starsi ministranci i szafarze Najświętszego Sakramentu.

Czytania dzisiejszej niedzieli przypominają o Bożej mocy, która może wskrzeszać umarłych. Syn wdowy i młodzieniec z Nain to wskrzeszone do życia dzieci, których rodzice stracili już nadzieję. Biała szata, którą rodzice kładą na ochrzczonym dziecku, to zewnętrzny znak ich wiary w zmartwychwstanie. To tak, jakby chcieli powiedzieć: odtąd śmierć nie panuje już nad tobą, odtąd życie, które masz w sobie, przeprowadzi cię przez największe trudności, a ostatecznie doprowadzi do życia wiecznego z Bogiem w niebie. Sakrament chrztu świętego nie jest jednak obrzędem magicznym i nie zmienia jakby „z automatu” ludzkiego serca. Położona na dziecku biała szata jest także zobowiązaniem rodziców do wychowania dziecka w wierze. Do osiemnastego roku życia rodzice powinni intensywnie przekazywać dziecku wiarę – przede wszystkim poprzez własny przykład. Najlepszą domową katechezą jest klimat wiary panujący w rodzinie, wspólna modlitwa,

pochylenie się nad Pismem Świętym, przebaczenie i pojednanie, wspólny udział w niedzielnej Eucharystii, przeżywanie z wiarą świąt w roku liturgicznym. Rodzice są pierwszymi katechetami swoich dzieci i to od nich dzieci powinny usłyszeć o Bogu, który jest miłością. Jeśli twoi rodzice nie wywiązali się z obowiązku podjętego w dniu twojego chrztu, proś Boga, aby uzdolnił cię do przebaczenia i poszukiwania autorytetów wiary. Nie brakuje ich wokół nas, a nawet jeśli nie znasz ich osobiście, możesz odnaleźć ich świadectwa zostawione na przykład na różnych stronach internetowych.

Jubileusz chrztu to dobry moment, by odszukać swoją szatę chrzcielną i podjąć z rodzicami rozmowę na temat twojego chrztu, na temat wiary i Pana Boga. Czasem może się okazać, że taka rozmowa pomoże twoim rodzicom odkryć obecność i miłość Pana Boga, a ty sam staniesz się dla nich bardzo wymownym znakiem wzywającym do nawrócenia.

BIAŁA SZATA – NOWE ŻYCIE CZERWIEC

- Rekwizyt do homilii – biała szata chrzcielna lub alba dla dorosłych przyjmujących chrzest. Prosimy, by dziecko ubrało się w albę – pokazujemy naszą albę lub komżę kapłańską.
- Co symbolizuje biel? Czystość.
- Cytujemy tekst z Apokalipsy: *Wybielili swe szaty we Krwi Baranka* (Ap 7,14) i objaśniamy: Krew Jezusa oczyszcza z grzechu. Następnie przytaczamy fragment Ewangelii o Przemienieniu Jezusa: *Jego odzienie stało się lśniaco białe tak, jak żaden folusznik na ziemi wybielić nie zdoła* (Mk 9,3) – i objaśniamy, nawiązując też do sceny Zmartwychwstania: biała, lśniąca szata Chrystusa i kolor szat aniołów u pustego grobu w poranek wielkanocny – to biel zwycięstwa i Zmartwychwstania.
- Człowiek po chrzcie jest przemieniony – jak Jezus – wewnętrznie w człowieka (syna, córkę) Bożego.
- Biała szata symbolizuje samego Chrystusa Zmartwychwstałego. Mamy być jak Jezus – posłuszni i ulegli Ojcu. Miłujący do końca bliźnich, przebaczący, miłosierni, wytrwali na modlitwie. „Przyoblec się w Jezusa” znaczy naśladować Go. Nie parodiować, nie „małpować”, ale naśladować. Należy wyjaśnić różnicę.
- Białą szatę można podczas homilii pobrudzić, np. błotem, atramentem, sokiem owocowym itp. Pytamy, co zrobić, by szata była znowu czysta. Wyjaśniamy, że duszę oczyszczamy z brudu grzechu poprzez spowiedź, którą ojcowie Kościoła nazwali powtórny chrztem. Mówimy o roli żalu za grzechy, obietnicy poprawy, rachunku sumienia.
- Przez chrzest i spowiedź wybielamy szaty we Krwi Baranka. Bóg ciągle nam przebacza – jest niezmeńczony w miłosierdziu. Nawiązujemy do Roku Miłosierdzia. Pokazujemy obraz *Jezu, ufam Tobie*. Jezus na obrazie Miłosierdzia jest w białej szacie!